

РЕШЕНИЕ

№ 76

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04.02.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и втори януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 336 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „*****“, ЕИК „*****“, седалище и адрес на управление гр. Земен, ул. „*“ №**, представлявано от Емил Николов Цветанов против решение № 302 от 15.10.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 314 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № ПО-02-25 от 14.05.2013г. на Директора на Басейнова дирекция Западнобеломорски район (ЗБР) – Благоевград, издадено срещу ЕТ „*****“, гр. Земен за нарушение по чл. 44, ал. 1 от Закона за водите (ЗВ), за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „в“ му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 (хиляда) лв..

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че районният съд при постановяване на решението си не е съобразил наличие на допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални пропуски при съставяне на акта, както и при неговото връчване. По същество на спора жалбоподателят заявява, че вмененото му нарушение не е установено към момента на проверката, тъй като към този момент водовземане не било извършвано, а от факта на наличие на съответното оборудване, могло да се направи извод единствено за приготвяне към извършване на процесното нарушение, което на свой ред, съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗАНН е ненаказуемо. На посочените основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и по същество да отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационната жалба се поддържа и процесуалния представител пледира за уважаването ѝ.

Ответникът по жалбата – БАСЕЙНОВА ДИРЕКЦИЯ ЗАПАДНОБЕЛОМОРСКИ РАЙОН – БЛАГОЕВГРАД, чрез процесуалния си представител възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществува на жалбата:

Районен съд - Радомир, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 24.01.2013г. при извършена проверка в обект на контрол – бетонов възел, находящ се в гр. Земен, обл. Перник, собствен на ЕТ „*****“, гр. Земен, инспектори от Дирекция „Контрол“ към Басейнова дирекция Западнореловски район – Благоевград установили, че в обекта, който към този момент не работи, има тръбен кладенец, оборудван с два броя помпи, всяка с максимален дебит 500 л/мин. На проверяващите не е представено разрешително за водовземане, съгласно изискванията на ЗВ. При така установеното на 18.02.2013 г. срещу ЕТ „*****“, гр. Земен, със съставяне на акт за нарушение, е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното НП.

За да постанови обжалваното решение и да потвърди процесното наказателно постановление районният съд е приел, че в хода на производството по налагане на административно наказание не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до незаконосъобразност на издаденото НП и да са основание за неговата отмяна. По съществува на спора съдът е приел за доказано по безспорен начин, че посоченото за нарушител лице е извършило описаното в акта и НП нарушение, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Административен съд – Перник намира изводите на първата съдебна инстанция за правилни и в този смисъл жалбата неоснователна. Атакуваният правораздавателен акт не страда от посочените от касатора пороци.

Във връзка с оплакванията, че контролните органи не са притежавали материална компетентност да извършват проверка за наличие у наказаното лице на разрешение за водоползване, съдът намира неоснователни. Актът за административно нарушение е съставен от компетентно длъжностно лице, съгласно чл. 201, ал. 1 от ЗВ, видно от Заповед №РД-05-16/04.02.2013 г. на Директора на Басейнова Дирекция Западнореловски район – Благоевград. Без значение за законосъобразността на настоящото производство е липсата на заповед на Директора, издадена по реда на чл. 5, ал. 6, т. 4 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции (Правилника) за съставянето на констативни протоколи от извършвани проверки, ако това има предвид касатора. Констативният протокол, съставен по повод проверката, при която е установено процесното нарушение не е част от образуваното административнонаказателно производство. Поради това и без значение за настоящия спор е, притежавал ли е или не материална компетентност, съставителят на констативния протокол. Колкото до наличие на материална компетентност у органите, извършили проверката на място, същата се следва по силата на разпоредбата на чл. 11, ал. 2, т. 12 от Правилника, която регламентира правомощията на Дирекция „Контрол“ - част от специализираната администрация на басейновите дирекции и указва, че дирекцията осъществява контрол на сигнали и жалби относно нарушения на Закона за водите. Повод за проверката, извършена във връзка с процесното нарушение е сигнал – писмо изх. №05-00-2/04.01.2013 г. на Директора на РИОСВ – Перник до Директора на Басейнова дирекция ЗБР – Благоевград, част от приложения по делото доказателствен материал, с информация, че при извършвани през 2012г. комплексни проверки на

територията на РИОСВ–Перник са установени няколко фирми, действащи без разрешително за водовземане, измежду които и ЕТ „*****“, гр. Земен. Проверката, видно и от констативен протокол №КД-01-41/24.01.2013 г., е извършена от Ирена Борисова Милева и в присъствието на Георги Иванов Жбантев – главни инспектори в Дирекция „Контрол“ при Басейнова дирекция ЗБР – Благоевград. С тези мотиви съдът отхвърля доводите на наказаното лице за липса на материална компетентност у извършилите проверката на място лица.

Без основание е и възражението, за съставен акт за нарушение при несъобразяване с правилото на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН относно изискването при удостоверяване на отказ на нарушителя да подпише акта в него да бъдат вписани трите имена и подпис на свидетеля. В процесния случай липсата на посочен адрес на свидетеля не се явява абсолютно съществено процесуално нарушение, което да се явява основание за отмяна на процесното НП единствено и само на това основание.

Във връзка с приложимия материален закон:

Разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗВ императивно урежда, че разрешително за водовземане се изисква във всички случаи, освен в случаите по чл. 43, ал. 2 от ЗВ, за дейностите по защита на населението при обявено бедствено положение по реда на Закона за защита при бедствия и в случаите по чл. 58, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗВ. В настоящия случай правилни и на основание доказателствата по делото са изводите на районния съд, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение на ЗВ, като е извършвал водовземане без необходимото за това разрешително. Основното възражение на наказаното лице е, че тъй като към момента на проверката водовземане не е извършвано, състав на нарушение не осъществен, като алтернативно налице било приготвление към извършване на административно нарушение, ненаказуемо съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗАНН. Съдът не приема тази теза. В случая е безспорно установено, на база на събраните и приложени по делото доказателства, че ЕТ „ЕМ СТРОЙ – ЕМИЛ НИКОЛОВ“, гр. Земен, стопанисва посочения бетонов възел, обектът е действащ, в същия се намира тръбен кладенец, оборудван с два броя помпи, всяка с максимален дебит от 500 л/мин. Въпреки, че страните не спорят, че към момента на проверката не се е извършвало водовземане, то без съмнение такова е извършвано, тъй като не се спори и, че търговецът развива производствена дейност, като стопанисва бетонов възел, на производствената площадка на който са разположени освен това варница и площадка за измиване на бетоновози, като храненето с вода се извършва именно посредством тръбния кладенец. Търговецът не е притежавал разрешително за водовземане на подземни води. Правният извод до който логично се стига при така установеното по фактите е, че „*****“, гр. Земен, като е извършвал водовземане без нужното за това разрешително, е нарушил нормата на чл. 44, ал. 1 от ЗВ, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „в“ от ЗВ.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че тъй като същият е ЕТ – ФЛ, разрешително за водоползване не му е било необходимо. Дори и да се приеме тезата във връзка с качеството на лицето, не са налице останалите предпоставки за приложението на чл. 43, ал. 2 от ЗВ, тъй като обслужването на бетонов възел и извършването водовземане във връзка с тази дейност не може да се квалифицира като „собствени потребности“, а освен това водовземането, предвид инсталираните мощности е с възможности за максимален дебит надвишаващ в пъти ограничението от 10 куб. м за денонощие, въведено с нормата на чл. 43, ал. 2 от ЗВ.

С оглед на изложеното обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо, правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена поради липса на основания за касиране.

Мотивиран от изложеното и на основание 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 302 от 15.10.2013 г. на Районен съд Радомир, постановено по НАХД № 314 по описа на съда за 2013г., с което е потвърдено наказателно постановление № ПО-02-25 от 14.05.2013 г. на Директора на Басейнова дирекция Западнобеломорски район – Благоевград, издадено срещу ЕТ „*****“, гр. Земен.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.